

## 21.

**Mibüi lött a tekenyős béka?**

Mikô len' járt Krisztus Urunk a fő'dön kúdús ruhába', osz'tán az aszszony könyeret sütött, osz'tán szakajtott egy' czipót a kúdús számára. Osz'tán nagyob'ra nyó't a czipó mint a könyér. Mökparancsolta a fijacskájának: Fijam, ha majd ide gyün a kúdús, maj' én ébûjok, oszt' aszt mond neki, hogy nincs ide haza édös anyám! Osz't' téli kendő vôt a nyakán, nagy, vastag osz' alá bújt a sütő teknyő alá, a sütő lapát mög ott vôt a teknyő alatt oszt' âra r'áhasalt. Hát mikor oda mönt az Úr Isten a házhon, a kis gyer'ök kimönt elébe: Nincs itt hun édös anyám, asz'onygya, elmöhet Isten hírivê! nem athatunk sémmit sé'. Jó van, fijam, ha nincsen itthun, asz'on'ta Krisztus Urunk, jobban tudom én mint té, hanem maraggyon a teknyő a hátán, a sütő lapát a hasa alatt, a kendő mög a nyakán! Így maratt osz'tán az a'szon'nak a sütő lapát a hasán, a teknyő a hátán, a vastag kendő a nyakán. Osz'tán tekenyős béka lött, mög is lá'czik most a teknyő a hátán, a sütő lapát a hasán, a vastag kendő a nyakán, mer', mikô Krisztus Urunk émönt, asz'on'ta: No hát Isten álgyon mög fijam, hanem nem tuggyátok lévőnni a teknyőt mög a sütő lapátot, osz'tán mög a vastag kendőt!

(Jázova.)